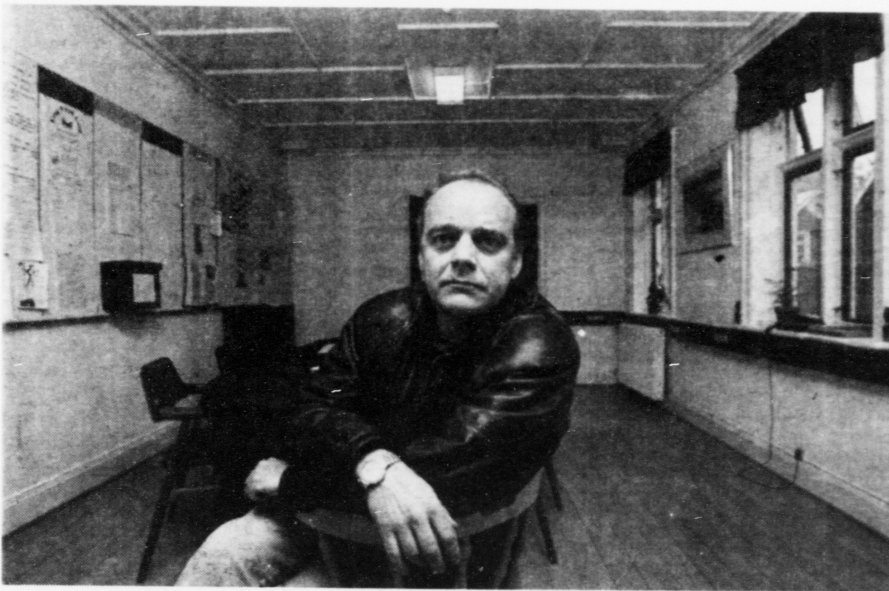

Allan Milo, nevndarlimur í F.T.A.:

Nú mugu fólk taka sær um reiggj

Felag teirra Arbeidstøku kallar til eykaaðarfundar á gamla Meiarínum. Nevndin er máttleys. Hóast 100 fólk eru arbeidssleys í Havn, eru bert 30 limir í Felag Teirra Arbeidssleysis. Nevndin vil hava greiðu á, um grundarlag er fyri felagnum

Allan Milo, nevndarlimur í F.T.A.: - Tað letur ikki til, at arbeidstøk hava so mikið av orku, at tey tíma at hava nakað at tríva í, nú arbeidðið er tikið frá teimum. Vit hava góðan karm at virka í, men áhugin er lítill og eingin

- Vit hava skipað fyri nógvum ymsum tiltøkum, og fólk hava fingið boð um at melda seg til, men als einki hendir, sigur Allan Milo, limur í nevndini hjá F.T.A.

- Bert 30 limir eru í nevndini, og tað er avmarkað, hvat so lítið felag kann avrika, tá eingin tímar at rætta okkum eina hjálpanði hond, ella taka av tilboðum, sum vit hava skipað fyri.

- Vit hava stovnað arbeidssólkar, so tey arbeidssleysis skulu hava okkurt at fara upp til um morgunin, ið er so umráðandi fyri tann einstaka. Tað sigur alt tað sama.

Dovinskapur

- Fyri at siga tað bart út. Fólk eru so dovín, at tey fáast als ikki til verka.

Seinasta friggjadag lýstu vit við at fólk kundu velja á øki í Hoydølum, men eingin meldaði seg til.

- Nevndin er nú komin til ta niðurstøðu, at vit mugu ásanna, at als eingin møguleiki er at fáa fólk virkin.

- Vit hava fingið eitt høli til ullarbeiði, men har hava tvey fólk verið tøk at gera hølið greitt at taka í nýtslu.

- Vit hava fingið fólk at leggja okkum lag á við ullarbeiðinum, og hóast nógv teknaðu seg til hettaarbeiði, kemur eingin kortini.

- Leiðarin fyri ullbólkunum hevur síðani gjørt sær tann ómak at heita á tey fólk, sum meldaðu seg til ullskeiðið, men tey koma kortini ikki fram.

- Eykaaðalfundurin verður friggjadagin 18. juni kl. 10 á gamla Meiarínum, og tá vil nevndin vita, um áhugi er fyri felagnum F.T.A. og teimum tilboðum, sum vit hava skipað fyri.

Avhanda lykilin

- Verður undirtøkan ikki størri enn higartil, hava vit gjørt av at lata býráðnum lykilin aftur. Vit kunnu kortini einki gera.

- Hvi heldur tú, at fólk aftur seg at taka lut í virkseminum á gamla Meiarínum?

- Tað er ein goður spurningur, sum eg ikki dugi at svara.

- Sjálvandi eru nógvir trupulleikar hjá teimum arbeidssleysis. Orka er bert til at hugsa um mat, klæði og at børnini hava tað gott. Ta so lítill avlopsorka er, gerast fólk líkasæl, ti tey hugsa sum so, at tey kunnu einki gera kortini.

- Tað var júst endamálið við hesum felag, at geva fólk áhuga og møguleika til eitt hvørt, sum var vert at fara upp til um morgunin.

- Sum nú er, orka nógv arbeidssleysis bert at sova, gera kaffi og hyggja sjónvarp.

- Tað var júst henda støða sum vit óttaðust, og sum vit vildu forða fyri, tá arbeidssleysis kom og tók støðið undan fólk.

- Veruleikin er tíverri so sum vit vantaðu. Fólk gevast á hondum, ti tey ikki siggia sær nakran glotta fyri framman.

Orð: Dagný
Mynd: Kálmur

Myndugleikarnir biða til vit fara av landinum

- Vit mugu ásanna, at arbeidssleysis ávirkar nógv fólk í samfelagnum, og at øll ikki fáa arbeiði beinanvegin.

- Sum nú er, tykist tað eins og myndugleikarnir bert biða eftir, at fólk flyta av landinum. So eru teir leysir av hesum trupulleika.

Soleiðis sum Arbeidssleisskipanin hevur virkað higartil, og serliga eftir at stuðulin er minkaður og frítíðarlønin órættvist tikin frá okkum, kann ikki góðtakast. Vit mugu mót-mæla slíkum. Tað er torført at gera nakað ítrúgilegt, tá felag okkara er so lítið. Ti ræður um hjá okkum, at standa saman.

Aðalfundurin skal prógva, um arbeidssleysis taka undir við okkum. Gera tey ikki tað, fer nevndin frá og lykilin til gamla Meiaríð verður handaður býráðnum, sigur Allan Milo.

víkan
íð
íóp

Dagný Joensen
skrivar

Ein vika í lívinum spennir víða, um tú skal taka allar hendingar við.

Ein hending, sum tjalir yvir allar aðrar, er at sita hendur í favn og biða - á einum flogvallar kafeeteria, har tilkomin, gomul og børn nýðast at vera, ti tað als ikki gevst annar møguleiki.

Tú ert fegin, tá bussferðin úr Havn er at enda komin, og tú skrivur teg inn at fara til Danmarkar við ferðaflogfarinum. Hóast sýnið ikki er av tí besta, so ámar tú ikki óráð, ti ferðaflogfarið stendur í Vágum um nautna, og upp sleppst altíð, siga tey serkøna.

Trupulleikin var bert, at wahlesiska fíðbilsliðið skul spæla í Føroyum, og uppgávuna at flyta leikarar og viðhaldsfólk, hevur Atlantic Airways fingið. Lukkaðið fyri teir og Føroyar, at so er. Bert er vanin, at flogfarið ikki fær sett seg friggjamorgunin, ti mjórki er í Vágum. Vit mugu biða og geva tøl. Tað mugu ferðafólkini við danska flogfarnum eisini, men bert nógv longri enn vit.

Tú frættir rættliga skjótt, hvat tey einstaki kring teg hava zettað sær við ferðini til Danmarkar. Ein skal í føðingardag, annar er komin at taka móti gessum, sum ongantíð hava verið í Føroyum áður. Undirniðað skal bert eitt lop til Danmarkar at víja sín kærar víkaskúttinum. Tíðin er knapp og kostnaðarmikil. At sita hendur í favn fyri uppspæla fríði á einum flogvølli, er einkum minni enn pinufult, heldur tú.

Ónnur eru arbeidstølk, sum skulu heim aftur - tað eru tey við farteletonum, ið tey nýta sum leikar í biðitíðin. Tey tosa higar og hagar hevur tú varðugan av sita stillislig við tølunum, ella spáka ófrúðarlig aftur og fram - kenna seg helst sum í einum langabúri - hesi viðgjóru, og málrettaðu fólkini, sum ikki eru vón við, at Varðfotta setir fot fyri avstaðferðini.

Munur er eisini á ferðafólk, verður tú gjørd varug við rættliga tíðliga í biðitíðin. Tey sum eru við danska flogfarnum verða bjóðað niðan á Hotel Vagar til dagurda. Vit við ferðaflogfarnum læta handað eitt skriv til smyrkjubreyð á kafeeteria, har øll hava sitið og roykt, drukkið kaffi og annan lög. Tað gevur ikki beinleiðis matarlýst. Tá hava vit kortini sitið har í góðar tveir tímar, og hava fingið boð um at flogferðin er útsu tveir tímar afturat, ti flogfarið er farið til Bergen.

Tað fáa ferðafólkini við til danska flogfarnum boð um, men tað flogfarið fór beint til Danmarkar aftur. Seinni frættu vit, hví tey fingi betri tænasta enn við ferðaflogfarnum. Mærsk Air fekk kortini ikki stundir at koma til Føroya, ti flogfarið skuldi setast inn í aðra rutu í Danmark, áðrenn stundir vóru at koma aftur til Vágandi. Tey sluppu ikki avstað fyri enn kl. 23 - tá høvdu tey biðað í 12 tímar!

Tað, sum er áhugavert við hesum reglum er, at tú kemur aftur í tíðina, tá tú ongantíð vísu, um tú slapp avstað til Danmarkar, fyrr enn tú sat í flogfarnum. Vit hava nærum gloymt tað, sum hava roynt flogferðing í nógv ár.

Tað er gaman í at biða nakrara tímar eftir ferðaflogfarnum, heldur tú. Teir hava ikki nógv møguleikar at forvinna sær nokur eyka oyru, og her er bert tað eina flogfarið.

Hinvegin - danska flogfelagið, sum hevur 24 flogfær til at taka, víður ikki ferðafólkini meira enn tað altíð hevur gjørt. Bert kappingameynin Atlantic Airways hevur hildið flogferðsluni á beinari leið, í dansku vónini at hetta felagið ikki mundi fara at hóra undan.

Tað er eisini ein kostnaðarmikil tænasta at halda fast um í okkara lítla, fáteka landi, men torført er at geva frá sær vunnin rættindi. Tað kennur tú sum ferðafólk at tað er, tí tær bliðu flogferðurnar umberandi bjóða tær væl-komin umboð.

Langa biðitíðin er horvin sum dægur fyri sól, sum nú altur skínur í Vágum, og tú vónar, at tað ongantíð aftur verður neyðugt at sita og biða, ti bert danska flogfelagið er til taks.